

[Lone Dybkjær]

5. at søskende får 50 pct. moderation udregnet som angivet i svar på spørgsmål 21.

Som sagt er det meget teknisk, og det er gjort for, at man kan slå tilbage uden at sidde med alle disse bilagspapirer, som jo erfaringsmæssigt senere hen er svære at finde frem for andre end dem, der én gang har modtaget dem.

Så vil jeg godt mere generelt sige, at jeg ikke tror, at vi med disse forslag har nået den endelige løsning. Jeg tror, det er noget, som vi kommer til at drøfte senere. Vi har indført nogle helt nye betalingsprincipper; vi har også indført, at dagplejen – i hvert fald formelt – sidestilles med daginstitutionerne. Jeg tror nok, at det er en lidt stærk fortolkning af, hvad Agnete Engberg siger omkring dagpleje og børneinstitutioner. I hvert fald kan jeg oplyse, at det, der hidtil har været børnekommissionens linje, har været, at dagplejen skulle være der, når det drejede sig om de helt små børn, altså børn fra 0 til 3 år, sådan at der var valgmuligheder for forældrene.

Men jeg tror, det er nødvendigt med nytænkning på feltet, også når det drejer sig om daginstitutioner. Noget af det, man kunne forestille sig, er jo, at man ikke havde institutioner, men i højere grad måske havde familiefællesskaber eller børnefællesskaber, hvortil man så knyttede pædagoger. Lidt kort kan man sige, at man i stedet for at flytte børnene over på institutionerne til pædagogerne, hvor der jo ikke er den store plads, prøver at flytte pædagogerne ud til børnene. Der er jo noget paradoksalt i, at 70 pct. af børnefamilierne bor i parcelhuse, og den meste af den tid, hvor børnene er vågne, anbringer de dem i disse 2 m² på daginstitutionerne, og så står disse udmærkede parcelhuse i øvrigt uudnyttede hen. Det virker, som om der ikke rigtig er sund sans i ordningen. Jeg tror egentlig, at vi bør begynde at kigge på, om det ikke er muligt på dette felt at tænke lidt mere ultraditionelt og ikke bare tænke i, hvad man kunne kalde mere traditionsmæssige baner.

Det, der bliver afgørende i forbindelse med diskussionen om den langsigtede mål-sætning, når det drejer sig om børnefamilierne generelt, og det, jeg godt vil slutte med, er: hvad gør vi over for børnefamilierne med hensyn til deres omsorg taget i videste forstand i de kommende år, når vi er i en snæ-

ver situation? Det er den langsigtede debat omkring børnefamilierne, som det vil være nødvendigt at få frem, og som jeg håber man kan få frem, når nu børnekommissionen i løbet af dette år formentlig afslutter sit arbejde. Jeg synes, at der her må være et grundlag for, at man kan tage en langt bredere mål-sætningsdiskussion, som så kan følges op af nogle konkrete initiativer.

På daginstitutionsområdet – for at gå tilbage til det – bliver det helt afgørende: hvad gør vi over for børnene, når der nu engang ikke er pladser nok til alle, når vi ikke i de kommende 10 år – og det kan vi nok godt erkende er realiteten – kan nå de ideelle mål? Hvordan får vi nogle fornuftige afvejninger omkring kvantitet, kvalitet, økonomi, omsorg osv.? Det bliver den opgave, vi kommer til at stå over for i fremtiden. Det er derfor, jeg har sagt, at vi næppe har nået den endelige løsning med dette forslag.

Erhard Jakobsen (CD):

Mit partis ordfører i sådanne sager havde den formening, at det i dag nok mindre ville dreje sig om sagen end om politik, og deri tog hun jo heller ikke fejl. Derfor fandt gruppen, at det var rigtigt, at jeg oprådte som ordfører, og det er altså min debut. Jeg modtager meget gerne nogle tiører, hvis jeg skulle gøre mig fortjent til det.

Jeg vil først gerne begynde med at sige, at der er én ting, jeg er i vildrede om efter at have hørt debatten, ikke efter at have læst de forskellige ting, denne række overflødige spørgsmål, der er stillet til udvalget, og som ikke har spor med sagen at gøre, og som for øvrigt er ting, der er oplyst den ene gang efter den anden. Men never mind, lad det ligge.

Men det, jeg ikke er klar over, er: hvem er det egentlig, der skal betale dette? Det svar, jeg lettest forstår, var SFernes ordførers, der siger: det er socialdemokratiets vælgere. Ja men hvor finder man nu dem? Det er jo noget svært, når man slynger sådan noget ud, så må man da have en formening om, hvor de er. Det kan da godt være, at socialdemokratiets typiske vælgere i dag er nogle, der har 170.000 kr. i indtægt. Det skal jeg ikke bestride, og det vil jeg ønske mit gamle parti til lykke med.